

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

לפני כבוד השופט אלי ברנד

מבקשים

1. טלי צורף
 2. איתן פעמון
- שניהם ע"י ב"כ עו"ד ד"ר אייל כהן

נגד

משיבים

1. ראובן גליקרום
 2. לנה גליקרום
- שניהם ע"י ב"כ עוה"ד רוז לביא ואיתי יחזקאל
3. מדינת ישראל – רשות המיסים
- ע"י ב"כ עו"ד הילה בנסון בסמן – פמ"מ אזרחי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת רונית כהן) שניתנה ביום 29.7.25 במסגרת ת"א 18960-03-20 בו המבקשים דכאן הם הנתבעים והמשיבים 2-1 התובעים.
2. ההליך בבית המשפט קמא עניינו תביעה כספית על סך 1,019,800 ₪ שלצורך הבקשה שלפני אין הכרח להתייחס אל תוכנה בפירוט, ואזכיר רק את עיקרי העובדות הצריכות לעניין. במסגרת ההליך ניתן בעבר פסק-דין על ידי המותב שדן בו תחילה (כב' השופט ישראל פת) ופסק-דין בוטל על ידי בית משפט זה ביום 28.2.24 במסגרת ע"א 52144-09-23 תוך הקביעה הבאה (ההדגשה שלי ואינה במקור):
- "אנו סבורות כי היה על בית משפט קמא לשמוע את העדויות הרלוונטיות לדיון על מנת לנסות ולברר את האמת לרבות עדותו של עו"ד שרעבי, עדותו של שקדי צביקה ועדותה של גב' לוטפיה אבו עמארה ... כמו כן, אנו מורות כי בית המשפט יגבה כל ראיה שימצא לנכון על מנת לברר את העובדות לאשורן."
- בהמשך, לאחר שההליך הוחזר לבית המשפט קמא התקבל ערעור המבקשים על החלטת כב' השופט פת שלא לפסול עצמו מלהמשיך ולדון בהליך נוכח קביעות מהימנות נחרצות שקבע בפסק-דין כלפי המבקשים וההליך הועבר לשמיעה לפני המותב הנוכחי הנזכר לעיל.
3. ביום 30.12.24 התקיימה ישיבת קדם משפט, אשר עסקה – בין היתר – בבקשות לזימון עדים ולמתן צווים לרשות המיסים (המשיבה 3 דכאן) להמצאת מסמכים מטעם המבקשים, בסיומה הורה בית המשפט קמא על זימון עדים וביחס לצווים למשיבה 3 הורה כך:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

1 **"לגבי בקשת ב"כ הנתבעים למתן צווים לרשות המיסים – מס הכנסה ומיסוי**

2 **מקרקעין – ב"כ הנתבעים יגיש עד ליום 5/1/2025 נוסח צווים לחתימת המופנים**

3 **לרשות המיסים ותואמים את הבקשה המפורטת בפרוטוקול זה לעיל."**

4 בהתאם להחלטה האמורה הגישו המבקשים בקשת להפקת הצווים למשיבה 3 בהליך דנן
5 בגדרם נכללו גם דיווחים שהגישו חברה בשם ט.ד.א. איליי נכסים בע"מ (להלן: "ט.ד.א.")
6 ועדים נוספים שבקשו לזמנם וכן דיווחים של המשיבים 1-2 הנוגעים לעסקאות שביצעו עם
7 צדדים שלישיים.

8 ביום 9.1.25 נתן בית המשפט קמא החלטה המורה כך:

9 **"ניתן בזה צו לרשות המיסים – מס הכנסה ומס ערך מוסף, וכן למיסוי מקרקעין,**

10 **להמציא לבית המשפט את המסמכים המבוקשים במסגרת הבקשה דנן וזאת עד**

11 **ליום 5.2.25..."**

12
13 4. לאחר שהצו הנ"ל הומצא על ידי המבקשים למשיבה 3 הגישה האחרונה לבית המשפט קמא
14 ביום 3.1.25, בתוך המועד שנקבע לקיום הצו, בקשה לביטולו שהתבססה על חובות הסודיות
15 המוטלות עליה בחיקוקי המס הרלוונטיים (סעיפים 231-232 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש],
16 תשכ"א-1961; סעיף 142 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975; סעיף 105(א) לחוק מיסוי
17 מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963), שבעיקרם פוטרם אותה מלהמציא לבית המשפט כל
18 דיווח או שומה או כל מידע שהגיע לידיעתה אגב מילוי תפקידה על פי חיקוקים אלו שלא
19 לצורך ביצוע אותם חיקוקים, זולת מידע שאדם מבקש ביחס לעצמו או על פי ויתור סודיות של
20 מי שהמידע עוסק בו.

21 עוד ציינה המשיבה 3 כי איתור המידע המבוקש יצריך ממנה השקעת משאבים לא מבוטלת.
22 לצד האמור הבהירה המשיבה 3 כי אין מניעה שכל מי שהמידע מתייחס אליו יפנה בעצמו או
23 ימסור כתב ויתור על סודיות למבקשים וניתן יהיה לקבל מידע זה.
24

25 5. הבקשה האמורה הועברה על ידי בית המשפט קמא לתשובת הצדדים וביום 1.4.25 קבע בזו
26 הלשון, לצד חזרה על הצעת המשיבה 3 לפנות אליה במישרין לגבי מידע הנוגע למבקשים:
27 **"בשים לב לאמור בבקשת רשות המיסים לביטול הצו, ולטעמים שניתנו בגדרה,**
28 **המבקשים יגישו בקשה מעודכנת, הכוללת אך ורק מסמכים הרלוונטיים במישרין**
29 **לצדדים נשוא ההליך שבפניי ולאחר מכן אשקול האם לבטל את הצו לחלוטין או**
30 **לצמצמו..."**

31
32 6. בעקבות ההחלטה האמורה הגישו המבקשים בקשה חוזרת להפקת צווים כלפי המשיבה 3,
33 אשר הועברה לתשובת הצדדים שכנגד, בתשובתם הצטרפו המשיבים 1-2 לעמדת המשיבה 3
34 והוסיפו כי במסגרת הליכי גילוי המסמכים השיבו המבקשים לשאלותיהם ביחס למסמכים
35 דומים לאלו הכלולים בבקשתם כי אין הם רלוונטיים להליך וכעת למעשה עמדתם הפוכה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

למען הסר ספק, המשיבים 1-2 לא הסכימו לבקשה או לחשיפת מסמכים הנוגעים להם על ידי המשיבה 3.

7. ביום 3.6.25 הורה בית המשפט קמא למבקשים להגיב על טענות אלו ולהבהיר האם פנו אל המשיבה 3 במישרין לצורך קבלת המידע כהצעתה. לאחר קבלת התייחסות המבקשים, תחת הכותרת "בקשה חוזרת ודחופה להפקת צווים לרשויות המס/מיסוי מקרקעין" ניתנה ביום 29.7.25 החלטת בית המשפט קמא מושא בקשת רשות הערעור שלפני (להלן: "ההחלטה"), בהאי לישנא:

"בתוך 10 ימים יבהירו המבקשים – בתצהיר חתום כדין – האם פנו לרשות המיסים בבקשה לקבל איזה מסמכים המפורטים בבקשה דנן (ולכל הפחות לגבי מסמכים הנוגעים למבקשים בעצמם או לחברה בשליטתם) והאם סורבו. ככל שלא פנו לרשות המיסים בעניין, יעשו כן לאלתר ויציגו לבית המשפט אסמכתא המלמדת על פנייתם בעניין. כן נדרשים המבקשים, פעם נוספת, להתייחס לאמור בסעיף 9 לתגובת המשיבים לבקשה (תגובה מיום 1.6.2025) לפיו חלק מהמסמכים שנדרשים על-ידם במסגרת הבקשה למתן הצו המצומצם נוגעים למסמכים אשר לגביהם נכתב על-ידם בהליך גילוי המסמכים "לא רלבנטי", ועתה מבוקש צו בגינם. המבקשים יצרפו להתייחסותם גם את מסמכי חברת ט.ד.א. אליי נכסים בע"מ, מהם ניתן להיווכח כי המדובר בחברה שבשליטתם בתקופה הרלוונטיות למסמכים המבוקשים בעניינה במסגרת הצו המבוקש. לאחר קבלת הבהרות המבקשים, אשקול מתן צו מצומצם המתייחס אך ורק למסמכים הנוגעים לצדדים שבתיק דנן ולחברות שבשליטתם (ואשר איתורם אינו פוגע בחיסיון צדדים שלישיים ואינו מצריך מרשות המיסים תהליך של הסקת מסקנות), ומוצע שכבר במסגרת התייחסות המבקשים כאמור, יצמצמו עוד יותר את בקשתם בעניין הצו למסמכים האמורים."

8. על ההחלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפני. להלן, בקצירת האומר, עיקרי טענות המבקשים בבקשתם:

- א. בית המשפט קמא סיכל את הצורך לחדש את הדיון באופן בלתי מוטה וללא משוא פנים לאחר שבוטל פסק-דין קודם ונקבע כי המותב הקודם מנוע מלהמשיך ולדון בהליך. ההחלטה גורמת עינוי דין ומונעת מן המבקשים לרדת לחקר האמת.
- ב. בית המשפט קמא נסוג שלא כדין מהוראות ערכאת הערעור – שהורתה לו לקיים "דיון ראיות מלא" לגרסתם – ואיפשר למשיבים 1-2 להפר הסכמה דיונית ברגל גסה.
- ג. ההחלטה, העוסקת לשיטת המבקשים ב"רשימת מסמכים מצומצמת ודלה, שבעליה משני הצדדים מסכימים לקבלה ואינה חסויה", מאלצת אותם ל"לצאת למסע בירוקרטי חסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 25-08-3637 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

- 1 תוחלת, המעכב את ההליך ופוגע בהם" והדרישה להוכיח בעלות בט.ד.א. היא דרישה
2 חדשה וטכנית שהובהרה בעבר ומסרבלת לחינם את ההליך כאשר הכלי הנכון הוא צו
3 שיופנה אל המשיבה 3, שלמעשה כבר ניתן ושני הצדדים ויתרו על סודיותם ביחס אליהם.
4 ד. בית המשפט קמא שגה במתן משקל יתר לטענות סרק של המשיבים 1-2 ביחס לכך שהם
5 עצמם טענו כי חלק מן המסמכים המבוקשים אינם רלוונטיים להליך, איפשר להם שלא
6 כדין להרחיב חזית ולטעון טענות כבושות תוך הפיכת עיקר לטפל גרימת נזק ראייתי
7 להגנתם ולאור ביטול פסק הדין יש לקבוע כי החלטות המותב הקודם בטלות ויש לבחון
8 מחדש את הרלוונטיות של המסמכים לאור שינוי הנסיבות.
- 9 ה. בית המשפט קמא "ברח" למעשה מהתמודדות מול המשיבה 3, נכנע "כניעה מוחלטת ובלתי
10 מבוקרת לטענת החיסיון הפסולה והגורפת שהעלתה ללא תצהיר וללא פירוט איזה חיסיון
11 חל על כל מסמך, נמנע מהפעלת שיקול דעת שיפוטי והתעלם מטענותיהם כי בנסיבות
12 המקרה דגן החיסיון אינו רלוונטי, והכל תוך פגיעה קשה בהגנתם, והכל לאחר שכל
13 הצדדים שהמסמכים נוגעים להם ויתרו על הסודיות המוקנית להם באופן מפורש.
14
- 15 9. המשיבים 1-2 לא השיבו לבקשה ואילו המשיבה 3 השיבה עליה ובתשובתה, לצד חזרה על עיקרי
16 טענותיה מן הבקשה לביטול הצו בדבר חובות הסודיות והחיסיון המוטלים על המידע שהגיעה
17 לידיה במסגרת מילוי תפקידה, טענה כי למעשה המבקשים לא פרטו את נימוקיהם בעטיים יש
18 להעניק להם רשות ערעור.
- 19 המשיבה 3 חזרה והבהירה כי המידע המבוקש ממנה נוגע לא רק לצדדים להליך אלא גם
20 לצדדים שלישיים שפרטה וכי לגבי המידע הנוגע לבעלי הדין עצמם יוכלו לפנות אליה במישרין
21 ולקבלו במלואו במסגרת שעות קבלת הקהל שלה, מלבד חלק מן המידע המבוקש שהוא מידע
22 ישן שאינו אצור עוד במערכותיה והחלק מן המידע הדורש ממנה השקעת משאבים לא מבוטלת
23 והסקת מסקנות מן המידע.
24
- 25 10. אחר שעיינתי בטיעוני הצדדים בכתב ובהתאם להוראת תקנה 138(א)(5) לתקנות סדר הדין
26 האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות") באתי לכלל מסקנה כי די בחומר הכתוב שהוגש
27 לתיק בית המשפט לשם הכרעה בבקשת רשות הערעור שלפני ואין צורך לקיים דיון במעמד
28 הצדדים.
- 29 בהמשך לאמור מצאתי כי אין מקום ליתן למבקשת רשות ערעור על ההחלטה וכי דין הבקשה
30 להדחות, ואנמק.
31
- 32 11. אזכיר תחילה כי סעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, קובע כי רשות
33 לערער על 'החלטה אחרת' תינתן רק אם "שוכנע בית המשפט כי אם הערעור על ההחלטה
34 יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מידי, יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על
35 זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

או בדרך שגויה", ובהתאם קבע בית המשפט העליון כי רשות ערעור על 'החלטה אחרת' תנתן
"רק במקרים החריגים בהם המתנה לתום ההליך תסב נזק בלתי הפיך לצדדים או לניהול
הליך מיותר או שגוי" (רע"א 3823/24 רילטקס סוכנויות בע"מ נ' דלתא גליל בע"מ (2.6.2024)
פסקה 13, וההפניות שם).

ברוח האמור הוסיף וקבע בית המשפט העליון כי "הלכה היא, שאין דרכה של ערכאת
הערעור להתערב בהחלטות הנוגעות לאופן בירור התובענה, לסדרי דין ולדיני ראיות,
אלא אם כן נגרם עיוות דין אשר לא ניתן יהיה לתקנו אף במסגרת הערעור על פסק
הדין. בנושאים אלה מסור שיקול דעת רחב לערכאת הדיונית, והאפשרות שערכאת
הערעור היתה מגיעה להחלטה שונה, אילו היא דנה בתיק, אינה מספיקה כדי
להצדיק מתן רשות ערעור על החלטות מסוג זה" (רע"א 4799/12 פלונית נ' שירותי בריאות
כללית (8.8.2012) פסקה 7).

בדומה נקבע כי החלטות דיוניות הנוגעות לאופן ניהול ההליך מצויות בשיקול דעתה הרחב של
הערכאה הדיונית ואין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן "למעט מקרים חריגים בהם
ההחלטה מנוגדת לדין, חורגת ממתחם הסבירות או עשויה לגרום עיוות דין לצדדים
בתיק" (כאן מתוך רע"א 2997/22 עו"ד שלמה סואטס נ' מאיר סואטס (6.7.2022) פסקה 8, וראו
ההפניות שם ועוד פסקי דין רבים מספור), ואינני סבור כי ענייננו הוא אחד החריגים האמורים.

12. בפתח הדברים, עוד טרם דיון בכלל טענות המבקשים, אומר מיד כי האיזכור החוזר ונשנה של
פסילת המותב הקודם מלהמשיך ולדון בהליך אינו רלוונטי כלל ועיקר לסוגיה בה עסק בית
המשפט קמא בהחלטה, מדובר בהחלטה העוסקת במחלוקת ממוקדת בין הצדדים תוך
מעורבות של המשיבה 3, אין בה כל הטיה מראש לטובת מי מן הצדדים – אף אם התוצאה אינה
נושאת חן בעיני המבקשים – אלא התייחסות עניינית ומתן הוראות ביחס לסוגיה המונחת לפני
בית המשפט וטעונה הכרעה טרם ישיבת ההוכחות.

13. החלטת בית המשפט קמא מיום 9.1.25 – שהמבקשים מלינים על השינוי לעומתה – היא
החלטת ביניים, כאשר ביחס להחלטות ביניים נקבע בפסיקה זה מכבר כך (כאן מתוך ע"א
3604/02 אילן אוקו נ' יחיאל שמ"י, פ"ד נו(4) 505, 509 (2002) פסקה 5. ההדגשה שלי):

"כלל ידוע הוא כי החלטת ביניים אינה יוצרת מעשה בית-דין, ולפיכך הערכאה
שהחליטה לגביה בראשונה רשאית לשוב ולדון בה ואף לשנותה ... פשיטא,
שנסיבות חדשות, אשר התרחשו לאחר מתן ההחלטה המקורית, פותחות פתח
לשינויה על-ידי הערכאה שנתנה אותה ... אולם אף אם לא חל שינוי בנסיבות,
נתונה לערכאה שנתנה את החלטת הביניים הסמכות לשנותה, אם כי הדבר
ייעשה אך במקרים נדירים, כאשר מתברר לבית-המשפט כי נתן החלטה
מוטעית ..."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

14. עם קבלת בקשת ביטול הצו מאת המשיבה 3 הונחו לפני בית המשפט קמא הנימוקים העוסקים בהוראות הסודיות והחיסיון החלות על המידע שבידיה ואינו נוגע לבעלי הדין, שלא הונחו לפנייה על ידי מי מן הצדדים, ומשכך שב ובחן בית המשפט את הסוגיה שלפניו וקיבל החלטה שונה – ומן ההכרח היה לבחון טענות אלו ולתת עליהן את הדעת.
15. לעומת המידע החדש שהונח לפני בית המשפט ביחס לטענות הסודיות, טענת המבקשים כי אין משמעות לכך שטענו בעבר לחוסר רלוונטיות של המסמכים מאחר שעם קבלת ערעורם השתנו הנסיבות אין לה על מה שתסמוך.
- בפסיקה נקבע זה מכבר כי על מנת שתחול חובת גילוי על מסמך די בכך שהוא עשוי לסייע לבירור המחלוקת (ראו למשל רע"א 1543/23 עידן כץ פיננסיים בע"מ נ' רוני פריד (26.7.2023) פסקה 16; רע"א 2960/22 ד.פ. מלונאות בע"מ נ' מנו הולידיים בע"מ (11.7.2022) ועוד) ועל כן רחבה חובת הגילוי הרבה יותר מאשר שאלת קבילות ראיות או נגיעתן בפועל – בסופו של דבר – לסוגיות הטעונות הכרעה.
- השאלה אם ראיה כלשהי רלוונטית למחלוקת אם לאו לא השתנתה עקב קבלת הערעור והחזרת ההליך לבית המשפט קמא להשלמת הבירור מאחר שיריעת המחלוקת לא השתנתה באופן מהותי ומסמך שלא היה רלוונטי בעבר לא הפך רלוונטי.
- לפיכך ולאור ההלכות האמורות, יש להניח כי מסמך שהמבקשים הצהירו לגביו בעבר כי אינו רלוונטי למחלוקת – בשים לב להיקפה הרחב של הרלוונטיות לצורך חובת הגילוי ולעובדה שקבלת הערעור לא שינתה את זירת המחלוקת – לא הפך לפתע רלוונטי.
16. לבד מאמירות חזרות בדבר עיוות דין ופגיעה בהגנת המבקשים וביכולת בית המשפט להגיע לחקר האמת וכפי שטענה בצדק המשיבה 3 לא נימקו המבקשים מדוע לא חלות במקרה ממוקד זה הוראות הסודיות והחיסיון הנובע מהם בהתאם לחיקוקים שפורטו לעיל.
- דיווחים הנוגעים לפעילות עדים וצדדים שלישיים אחרים שאינם בעלי הדין – אף אם סבורים המבקשים כי ייתכן שיהיה בהם כדי לתרום להגנתם – חוסים תחת הוראות סודיות מפורשות הקבועות בחקיקה ראשית, אשר בפסקי דין לא מעטים הובהר כי נועדה להגן הן על אינטרסים של המדינה והן על אלו של הנישומים (ראו למשל ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.י. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל מכס ומע"מ, פ"ד נט(5) 836, 845 (2005) פסקאות 13-14 לפסק-דין של כב' הנשיא (כתוארו אז) אהרון ברק; עע"מ 398/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל - רשות המיסים, פ"ד סג(1) 284, 311 (2008) פסקה 36 לפסק דינה של כב' השופטת עדנה ארבל, ועוד).
- יש לזכור כי הוראות הסודיות האמורות – המתאייחסות במפורש לכך שגורמי המשיבה 3 לא יידרשו להגיש ולגלות לבית המשפט מידע שהגיע לידיעתה ולרשותה אגב מילוי תפקידיה אלא לצורך הוראות החיקוקים בהם נקבעו הוראות אלו – מניחות מראש ויוצרות במודע פגיעה מסוימת ביכולת בעלי דין בסכסוך אזרחי פרטי להניח לפני בתי המשפט את מלוא המידע הרלוונטי ככל שהוא מצוי בידי המשיבה 3 ואינו נוגע אליהם באופן אישי, אלא אם באופן פרטני בהתייחס לנסיבות המקרה הוצגו סיבות המצדיקות סטייה מהוראות סודיות אלו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 3637-08-25 צורף ואח' נ' גליקרום ואח'

משכך, אף אם היתה הסכמה של המשיבים 1-2 להמצאת כל המסמכים לידי המבקשים אין בהסכמתם כדי להוות בסיס להסרת סודיות וחיסיון שנועדו לטובת המדינה וצדדים שלישיים אחרים, אף אם אותם צדדים שלישיים היו מעורבים בדרך כלשהי בעניינים שיש להם נגיעה להליך או לטענות אחד מבעלי הדין ואף אם הם עדים אך אינם בעלי דין ולא נתנו הסכמה לוותור על הסודיות החלה על עניינים.

17. ודוק, טענת המשיבה 3 בדבר החיסיון אינה טענה עובדתית הטעונה תמיכה בתצהיר אלא טענה משפטית ועל כן טענת המבקשים ביחס לאי תמיכתה בתצהיר אינה נוגעת לעניין. כמו כן, טענת החיסיון אינה טענה המתייחסת לתוכנו של מסמך זה או אחר אלא – במהותה – טענה גורפת העוסקת בכל מידע שבידיה ואינו של בעלי הדין, ועל כן לא היתה המשיבה 3 צריכה לפרט מהי עילת החיסיון החלה ביחס לכל מסמך. שונה המצב ביחס למבקשים, אשר ככל שחפצם בהסרת החיסיון שמקורו בחוק החרוט עליהם להכבד ולהצביע על העילות המצדיקות את הסרתו ביחס לכל נישום זולתם וביחס לכל מסמך הנוגע אליו.

18. כך, צדק בית המשפט קמא שעה שאיפשר למבקשים להגיש ראיות בדבר בעלותם בט.ד.א. בתקופה הרלוונטית שאם תוכח ייתכן כי תקנה להם זכות לקבלת מידע הנוגע אליה מאת המשיבה 3 ובכך פתח בפניהם את הדרך לקבלת מידע לו הם זכאים – לטענתם, ככל שתוכח. דא עקא, המבקשים לא הציגו ראיות לבעלותם בחברה. אין די בטענה הכללית כי המבקשים הם בעליה של ט.ד.א. לצד השימוש (החוזר על עצמו) בטיעון בדבר הצורך להגיע לחקר האמת וכן אין באמירה כי "הדרישה להוכיח בעלות בחברה היא דרישה חדשה וטכנית" – כאשר לא רק שאין בעובדה שהטענה עלתה לראשונה לאחר שהצו הומצא למשיבה 3, האמונה על שמירת הסודיות, כדי לפגוע בה בהיותה עוסקת בזכויות ואינטרסים של צדדים שלישיים אלא נהיר שאינה טכנית כלל ועיקר ויש בה כדי לשמור על ערכים מהותיים מוגנים חשובים.

נוכח האמור כמעט אין צורך לציין כי הטרזניה בדבר הנטל הביורוקרטי שהוטל על המבקשים אינה עומדת אל מול חובות הסודיות מה גם שאינה עומדת אל מול הנטל שהם מבקשים להטיל על המשיבה 3, ולמעלה מן הנדרש יוער כי הללו טרם ניסו לפנות אל המשיבה 3 בבקשה כפי שהוצע להם ולבחון האם אכן מדובר בנטל כה כבד כטענתם.

19. אשר לטענה בדבר סטייה מהוראת ערכאת הערעור – גם בטענה זו אין ממש. הוראת בית משפט זה במסגרת פסק הדין בערעור קבעה כך – **"אנו מורות כי בית המשפט יגבה כל ראיה שימצא לנכון על מנת לברר את העובדות לאשורן."**

משמעות האמור היא כי על בית המשפט קמא לקיים בירור עובדתי אך בה בעת הוא האמור להפעיל את שיקול הדעת ביחס לראיות הטעונות הגשה והנותנות מענה הולם לצורך להגיע לחקר האמת אל מול יתר הוראות הדין הרלוונטיות לעניין ראיות, חסיונות וסדרי הדין, זאת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רע"א 25-08-3637 צורף ואח' נ' גליקרוב ואח'

1 להבדיל מעדויות קונקרטיות שניתנה הוראה מפורשת בפסק הדין בערעור כי יש לשמוע
2 במסגרת הבירור החוזר.
3 כך בדיוק עשה בית המשפט קמא ואין בהחלטה כל סטייה שהיא מהוראות ערכאת הערעור.
4
5 20. טרם חתימה אוסיף ואומר כי לצד העובדה שנומקה לעיל כי אין לבקשת רשות הערעור יסוד יש
6 להסתייג הסתייגות נמרצת מן הלשון הבוטה בה נקטו המבקשים כלפי בית המשפט קמא, שעה
7 שטענו כלפיו כי "ברח" מהתמודדות עם המשיבה 3 בדבר "כניעה מוחלטת ובלתי מבוקרת" שלו
8 כלפי טענותיה – ניסוח בלתי ראוי בעליל אף אם היה יסוד לדברים וקל וחומר שעה שאין להם
9 כל יסוד והחלטת בית המשפט קמא מדודה, שקולה וראויה.
10
11 21. סוף דבר, בקשת רשות הערעור נדחית.
12 מאחר שרק המשיבה 3 השיבה לבקשה ישאו המבקשים בהוצאות רק לזכותה בסך של 7,500
13 ₪ אשר יועברו מתוך הפקדון שהפקידו המבקשים בקופת בית המשפט.
14
15 ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ו, 05 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.
16

אלי ברנד, שופט

